

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

י. תורה אור

(א) [לעיל ח. ט.] (ב) [לעיל ט. א.] (ג) [לעיל ט. ב.] (ד) [לעיל ט. ג.] (ה) [לעיל ט. ד.] (ו) [לעיל ט. ה.] (ז) [לעיל ט. ו.] (ח) [לעיל ט. ז.] (ט) [לעיל ט. ח.] (י) [לעיל ט. ט.] (יא) [לעיל ט. י.] (יב) [לעיל ט. יא.] (יג) [לעיל ט. יב.] (יד) [לעיל ט. יג.] (טו) [לעיל ט. יד.] (טז) [לעיל ט. טו.] (יז) [לעיל ט. טז.] (יח) [לעיל ט. יז.] (יט) [לעיל ט. יח.] (כ) [לעיל ט. יט.] (כא) [לעיל ט. כ.] (כב) [לעיל ט. כא.] (כג) [לעיל ט. כב.] (כד) [לעיל ט. כג.] (כה) [לעיל ט. כד.] (כו) [לעיל ט. כה.] (כז) [לעיל ט. כו.] (כח) [לעיל ט. כז.] (כט) [לעיל ט. כח.] (ל) [לעיל ט. כט.]

ניכפרו אדיוס הכפורים. על כפרת שיער הנעשה בחוץ שאין זה ידעיה בתחלה ויש זה ידעיה בסוף: **הא אמרינן.** לקמן אחת בשנה כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה ולע"ג דהאי בשיער הפנימי כתיב **הא איתקוש להדדי כדאמר במתני' [ב.]: קס"ד כל חד וחד מחזריה גמר.**

ואיתקוש שיערי הרגלים לשעירי ראשי חדשים מה שיער דראש חודש במילתא דקודש מכפרי אף שיערי רגלים במילתא דקודש מכפרי וכי תימא ניכפרו אדראש חודש הא אמרינן אותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון וכי תימא ניכפרו אדיוס הכפורים הא אמרינן^א אחת בשנה^ב כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אמאי מכפרי אי על שיש בה ידעיה בתחלה ויש בה ידעיה בסוף האי בר קרבן הוא אי על שיש בה ידעיה בתחלה ואין בה ידעיה בסוף האי שיער הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה אי על שאין בה ידעיה בתחלה אבל יש בה ידעיה בסוף האי שיער הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידעיה לא בתחלה ולא בסוף: **ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שוה כו':**^א **אמר ר' חמא בר ר' חנינא טעמא דר' מאיר אמר קרא שיער ושעיר הוקשו כל השעירים זה לזה [ו'] ו"ו מוסיף על ענין ראשון קסלקא דעתך כל חד וחד מחזריה גמר [ז] והאמר ר' יוחנן כל התורה כולה למידין למד מלמד חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד הא לא קשיא כולה גמרי תינה כל דכתב ביה ושעיר עזרת ויהו"כ דלא כתב ביה ושעיר מגלן אלא [ח] אמר ר' יונה אמר קרא אלה תעשו לה' במועד [ט] הוקשו כל המועדי' כולן זה לזה: והא ר"ח לאו מועד הוא איברא ר"ח נמי איקרי מועד כדאמר אביי [י] דאמר אביי תמוז דההיא שתא מלווי מלווייה דכתיב^א קרא עלי מועד לשבור בחורי ויא"ר יוחנן מורה היה ר' מאיר בשעיר של יהו"כ הנעשה בפנים שאינו מכפר כפרתו ולא טעמא אחת כתיב כפרה אחת הוא מכפר ואינו מכפר שתי כפרות. והן נמי אינן מכפרין כפרתו. מאי טעמא אחת בשנה. כפרה שאין מתכפרת אלא פעם אחת בשנה יהו"כ מכפר. תניא נמי הכי דשעיר הנעשה בפנים אין אחר מכפר כפרתו ולא הוא מכפר כפרת אחרים: ומתני' היה ר' שמעון אומר שיערי ר"ח מכפרין על טהור שאכל טמא ושל רגלים מכפרין כו'. אמרו לו מהו שיקרבו זה בזה. פי' אם לא נקרבו שיערי הרגלים מהו שיקרבו שיערי הרגלים ברי"ח. וכן שיערי ר"ח ברגלים. אמר להו יקרבו. והואיל וכולם באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו: גמ' בשלמא דר"ח לא מכפר אדרגלים. עון כתיב בה. עון אחד הוא נושא ואינו נושא שתי עונות. אלא רגלים אמאי לא מכפר אדרגלים כו'. ופשוטה היא ואסיקנא אמר קרא**

שיערי ראשי ושעירי רגלים וס"ד ותיבא בניהולא ומתיב ושעירי ר"ח מוסיף על ענין ראשון כהקדש [יג] ויעיר טע. מן קרא עלי מועד. מתן דשילוח מרגלים מלוי מלווי וכלו איכסיי דידיו כ"ג" נשכ בפקק כתיב דמעני. והוקבע להם בן כהני לזרות. ויום שיעור החדש קריו מועד [פסחים] וי. דאמר קרא אחת בשנה. תרי זמני כתיבי טעמא. ויהויה אחת בשנה טעמא הכפורים אחת בשנה יכפר. גירסיה דקרא סתם אחת לוכפר על קרבתו. ודשעיר מניה וכפר אחת. שאין כלן אלא כפרה אחת וילמד שאינו מכפר כפרה אחרת. ובספיה דקרא סתם יכפר לנשנה. דכתיב אחת בשנה יכפר. לומר שאין אחת מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד [יעיר ח.].

ואיתקוש שיערי רגלים לשעירי ראשי הלמד בג"ש דר"ח מניין וחזר ומלמד אדרגלים כהקוש ופלוגמא היא דרכ פפא ומר וזכרל בזיכוו מוקומן [נמשט 79 ג.] ולי הוה אמר דפינימי נמי איתקוש כהאי היקשא דמועדו שהוזכר בסדר קרבן מוספין דכתיב מלמד טהלמא הכפורים הוה אחי שפיר דהשתמא איתקוש רגלים לפנימי דמכפר לטוומתא מקדש וקדשיו אבל קשה לר"ש בן יהודה ולר"מ דאית להו דרגלים מכפרים אטוורו שאלכו הטמא היכי ילפינן הא כהקוש מר"ח ר"ח גופיה לא ילפינן דהיך כפרה אלא מג"ש מניין וע"ק אי פינימי נמי איתקוש כהאי היקשא אמאי איזטרין לרבי יהודה טעמא לה' חטא שאין מכיר בו אלא ה' הא איתקש ר"ח ורגלים לפנימי דמכפר לטוומתא מקדש וקדשיו וליכא לזוקמה דהו אלא באין זה ואין זה ו"ל כיון דנין לאו עבודה היא אלא מכשיט חזר ומלמד דהא דלמד אינו חזר ומלמד היינו עבדיה עולמה אבל קשיא לר"מ היכי יליף צ"ח ורגלים אין זה ויש זה מסויון הא חילון גופיה לא גמרינן אלא משעיר הפנימי שמכפר על דבר שיט זה ידעיה ומתיב ר"ח כספר הישר דכיון דהך היקשא דמועד הוה היקשא גמור לחילון ורגלים מר"ח לענין חטא שאין מכיר בו אלא ה' דכתיב דהיך כתיב מילתא אפילו לדברים דלח גמרי אלא כהקוש ממקום אחר וכן מוכח בסוף פרק איזכוו מוקומן [סג 79 ג.]:

קס"ד כל חד וחד מחזריה גמר. על כפרת שיער הנעשה בחוץ שאין זה ידעיה בתחלה ויש זה ידעיה בסוף: **הא אמרינן.** לקמן אחת בשנה כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה ולע"ג דהאי בשיער הפנימי כתיב **הא איתקוש להדדי כדאמר במתני' [ב.]: קס"ד כל חד וחד מחזריה גמר.**

מוסף רש"י

שיערי ראשי ושעירי רגלים וס"ד ותיבא בניהולא ומתיב ושעירי ר"ח מוסיף על ענין ראשון כהקדש [יג] ויעיר טע. מן קרא עלי מועד. מתן דשילוח מרגלים מלוי מלווי וכלו איכסיי דידיו כ"ג" נשכ בפקק כתיב דמעני. והוקבע להם בן כהני לזרות. ויום שיעור החדש קריו מועד [פסחים] וי. דאמר קרא אחת בשנה. תרי זמני כתיבי טעמא. ויהויה אחת בשנה טעמא הכפורים אחת בשנה יכפר. גירסיה דקרא סתם אחת לוכפר על קרבתו. ודשעיר מניה וכפר אחת. שאין כלן אלא כפרה אחת וילמד שאינו מכפר כפרה אחרת. ובספיה דקרא סתם יכפר לנשנה. דכתיב אחת בשנה יכפר. לומר שאין אחת מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד [יעיר ח.].

רבינו חננאל

ובצ"ח כתיב עון הקדשים ולא עון הדבה. ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו מאי טעמא ושעיר ר"ח מוסיף וקדשיו זה לזה. ואקשינן השלישי אינו למד מן השני דהנה השני תלמוד הוא. וא"ר יוחנן דאין למדין למד מלמד בקדשים. ופריקין כולהו משעיר קמא לפי. ואקשינן והא שעיר יהו"כ ושעיר עזרת דלא כתיב בהן ושעיר. ופריק ר' יונה אלה תעשו לה' במועדים כולם זה לזה. ור"ח נמי אקרי מועד כדאביי אבמר [אמר] [כז] קרא עלי מועד לשבור בחורי. וא"ר יוחנן מורה היה ר' מאיר בשעיר של יהו"כ הנעשה בפנים שאינו מכפר כפרתו ולא טעמא אחת כתיב כפרה אחת הוא מכפר ואינו מכפר שתי כפרות. והן נמי אינן מכפרין כפרתו. מאי טעמא אחת בשנה. כפרה שאין מתכפרת אלא פעם אחת בשנה יהו"כ מכפר. תניא נמי הכי דשעיר הנעשה בפנים אין אחר מכפר כפרתו ולא הוא מכפר כפרת אחרים: ומתני' היה ר' שמעון אומר שיערי ר"ח מכפרין על טהור שאכל טמא ושל רגלים מכפרין כו'. אמרו לו מהו שיקרבו זה בזה. פי' אם לא נקרבו שיערי הרגלים מהו שיקרבו שיערי הרגלים ברי"ח. וכן שיערי ר"ח ברגלים. אמר להו יקרבו. והואיל וכולם באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו: גמ' בשלמא דר"ח לא מכפר אדרגלים. עון כתיב בה. עון אחד הוא נושא ואינו נושא שתי עונות. אלא רגלים אמאי לא מכפר אדרגלים כו'. ופשוטה היא ואסיקנא אמר קרא

קס"ד כל חד וחד מחזריה גמר. על כפרת שיער הנעשה בחוץ שאין זה ידעיה בתחלה ויש זה ידעיה בסוף: **הא אמרינן.** לקמן אחת בשנה כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה ולע"ג דהאי בשיער הפנימי כתיב **הא איתקוש להדדי כדאמר במתני' [ב.]: קס"ד כל חד וחד מחזריה גמר.**